

JAUME AGELET I GARRIGA

LA GÀBIA
DE LA
FAULA

MCMLXIV

Arts Gràfiques ILERDA de P. Guimet

Lleida

09-8

172

A Josep M. = Martí i Roser

ben cordielment

Antoni "fauista"

LA CABA DE LA FAULA

Paris 1968

at 1000 ft. = 1000 ft. = 1000 ft.

at 1000 ft. = 1000 ft. = 1000 ft.

at 1000 ft. = 1000 ft. = 1000 ft.

at 1000 ft. = 1000 ft. = 1000 ft.

JAUME AGUILER I GARRIGA

LA GÀBIA

LA GÀBIA DE LA FAULA

FAULA

ARMARI
Acta de l'Assemblea General de l'any 1984
Llibre

4523801001

JAUME AGELET I GARRIGA

LA GÀBIA
DE LA
FAULA

MCMLXIV

Arts Gràfiques ILERDA de P. Gaimet

Lleida

1001086577

J A U M E A G O S T E T I C A R R E D A

LA GÀBIA

DE LA

Dipòsit Legal: L-135-1964

Núm. Registre: L-61-1964

AJULA

EDITORIAL R. GARRIGA
C/IBERIA, 10 - BARCELONA

D.

NEIXEN ELS JOINS AMB ULLS D'INFANT

Neixen els jorns amb ulls d'infant
i deavellen al cant
de l'ocellada.

Pinten de **CORRE L'AIGUA**
i menen les ramades a la prada.
Van, leuats, de porta ¹ en porta, amb pa de sol,
i fan sonar el flaut **CANTA** entijol.

1001086577

OFRENA DE
J.M. BATISTA I ROCA
A L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

LA CÀRRA

COBRE L'ÀIGUA

1. Dipòsit Legal: L-135-1964

2. Registre: L-61-1964

ATLAS

NEIXEN ELS JORNS AMB ULLS D'INFANT

**Neixen els jorns amb ulls d'infant
i desvetllen el cant
de l'ocellada.**

**Pinten de blau el fontinyol
i menen les ramades a la prada.
Van, lents, de porta en porta, amb pa de sol,
i fan sonar el flautí del ventijol.**

VENT IRAT

Es gira un vent, a camp obert,
que fa paüra;
apaga l'arbre verd
i el cel escura.

Als vidres deixa un dens alè
de boca ardent i envermellida,
es clava al pit de ple
i eixampla, irat, cada ferida;
empeny, al campanar,
campanes boges;
pren, a la nostra llar,
grapats de brases roges.

Ens deixa a trossos el vestit
damunt la carn malalta.
Esquerda l'esperit
i el castell blau del cel assalta.

ACÍ, PER L'ABRUPTA VIA

Ací, per l'abrupta via,
que hi fa de mal caminar!
Però l'alba ens hi amanyaga,
delerosa de brostar!
Oh l'olor de l'herba tendra
i l'aspror del garrigar!
El tou de l'olivereda
no para de grisejar.
El fruit penjat a la branca
està ja a punt d'esclatar.
Ai, quan sento que batega,
calent, a la meva mà!

La via esdevé planera
i joia franca el trescar.

NIT CLARA DE NOVEMBRE

Hom diria
que ha nevat, que fa dia.

S'encanta l'hora tan callada!
Tot l'atzur
de la nit s'esbandeix.

L'aire blanc és un bleix
d'estelada.

CEL FRESC DE CANT D'ALOSA

S'esto Bé m'abelleix de seure
Hi ha ran la font del camí,
S'aprèn i beure al doll
L'hora d'aigua que és transparenta,
al doll sentir el bleix del fonoll
i el perfum de la menta.

Esdeven I reprenc el camí
Allà al sota el cel, que reposa
Arreu frese del cant de l'alosa
Pluvia i humit del rajolí
de la font del matí.

ARBRE ROBUST DE VIDA LENTA

Arbre robust de vida lenta,
Oh pare d'ombres i de rels!
T'estreny el sol que argenta.
Arbre robust de vida lenta,
cisellador ardent de cels.

PLOVISQUEIG

S'estova l'or de les espigues,
Hi ha espurnes d'aigua a l'om del cim.
S'apressen, neguitoses, les formigues.
L'hora és cristall desfet. Ara, el plugim,
al bell fons de les llars, de pau curulles,
fa un ressò vague de trepig de fulles.

Esdevé el pensament aigua que llisca.
Allà al teulat onegen les colors.
Arreu hi ha corredissa de tremors.
Plovisca.

Hi creix, a les palpenes, el brancam.
Hi apaga el vol l'ocell que vola.
Entre les fulles guaita un cel d'aram.

ARBRE ■ CAMÍ SOLITARI ■ LENTA

Sols resten pel camí unes despulles
de tènues ombres que se'n van
i remoreig d'un col·loqui de fulles
que l'aire va gronxant.

EL BOSC MÀGIC

Al bosc, avui, d'or i verdor tan ric,
ens sobta el seu murmuri de paraula.
L'ombradiu s'hi escampa, fredolic.
Oh màgic bosc! Oh gàbia de la faula!

Hi descavaleca el vent.
Hi ha un bell encantament
de lluïssors
i esclaten les sentors
de menta i de viola.

Hi creix, a les palpentès, el brancam.
Hi apaga el vol l'ocell que vola.
Entre les fulles guaita un cel d'aram.

CEL NOVELL

Avui el cel és un vol
de falcies i orenetes,
i tot l'aire un cantussol;
és de ploma el fumerol
de les pletes,
i amb l'hivern ja fugitiu,
és tendra l'aigua del riu
i fa estiu
al planell i a les fontetes.

OCELLS DEL MATÍ

¿Heu après de cor
cants de fulles d'or
al fons de l'arbreda?

¿Cantàreu ahir,
ocells del matí,
pels volts de la cleda?

¿Enterreu, de nit,
la vostra harmonia
i la descolgueu
a punta de dia?

Oh aquest cant d'avui,
al llarg del camí,
amb ecos d'ahir!

LAU NOCTURNA

La fosca és son niu;
en la fosca viu
i dins ella canta.

Jo penso, escoltant
la seva complanta,
que potser és un cant
dolorós que enyora
algun sol perdut
i que, lent, s'ofega
en la solitud.

BOIRA DE L'HERBA

Àvida, entoma el fresc plugim,
i la verdor brilla més pura.
El crit del vent la dreça al cim.
Oh joia tendra de la terra dura!

N'obra el capó del cel cada dia
I s'abreixen els ulls de la terra
Els arbres que s'apleguen al cim
I s'acurquen la força al vent.
I s'obren els ulls de la terra

Empresca, dona el plugim
I la terra s'obren els ulls

Ets, allà, el verdor plugim
I s'obren els ulls de la terra
que les perdut se venen

FI DE TARDA

La solitud habita aquest paisatge.
Ja l'aviram se n'és anat a jòc
amb la llum destenyida del plomatge.

S'obre al repòs del cel cada bassal
i s'acluquen els ulls de la masia.
Esperem que s'apagui el cel del dia
i s'encengui la fosca al cimadal.

BOIRA DEL VELL CARRERÓ

Boira del vell carreró,
t'esponges allà a l'eixida.
Oh blanquinós flamaró
de foguera engelabrida!

Vagareges a l'atzar,
ben callada, a les palpentes.
No t'apresses ni t'esventes,
amb el teu oneig de mar.

Emplenes, amb ta flonjor,
la més secreta foranca.

Ets, allà, al nostre balcó,
alfabrega, tota blanca,
que ha perdut la seva olor.

MAGNÒLIA

Quan s'endinsa aquella olor
de magnòlia, oh flor d'ambre!
per les juntes del balcó,
al fons de la nostra cambra,
els instants es tornen fulles
de llangor
i, a l'entorn, tot són despulles
d'un sol que perd resplendor.

LA RIUADA

L'aigua, tota adolorida,
es rebrega, desbocada,
d'aspra vermellor vestida.

Amb un tenebrós rogall
rossega cel, s'abraona,
s'obre pas a cops de mall.

Hi ha foc blau als horitzons,
Cel blau, ara s'alça,
tota verda, la muntanya.

RACÓ DE MUNTANYA

Entre rocs s'enfila, ardent
de flor roja i de flor blava,
el camí rentat de vent.

A les pedres del torrent
l'aigua es clava i es desclava.

Dels ofegats carrerons,
on la fosca densa es cria,
els moltons
ixen, blanquejant, al dia.

Hi ha foc blau als horitzons.
Cel amunt, ara, s'afanya,
tota verda, la muntanya.

EL FOC - MATA VERMELLA -

El foc -mata vermella-
fa viva flaire al tard,
cria l'abella de l'espurna.
La flama enlaira el nostre esguard.
La llum del dia cau malmesa.

Cerquen els ulls,
en el sostre fumat,
l'adveniment de l'hora encesa.

Fes-te bruchel com
a les plerxes riques
i pica l'ardor
grisa de les flors

Fes-te bruchel com
a les plerxes riques
i pica l'ardor
grisa de les flors

- FORMIGUES -

**Ara, formigues,
- petites gotes de tenebra -
arreplegueu or viu d'espigues,
que allà a l'hivern, dessota el gebre,
esdevindrà el caliu
de les fogueres de l'estiu.**

Dels olegats carrellats
on la foca de mar
de l'abundant de l'horitzó
ixen, blanquejant, el dia.

Hi ha foc blau als horitzons.
Cel amunt, ara, s'ofusca,
tois verda, la muntanya.

INVOCACIÓ A LA BONA PLUJA

El vespre
i, ben pro
de sona i
La vinça

Renta, pluja, els ulls
de tèrbols deliris!
Ai, cau lentament
com cera de ciris!

Ans de fo
i vagaroja
amb aigua
tota joiosa

Despenja els estels,
altes meravelles!
Fes-te oli al llum,
i remor d'esquelles.

Posa fulla al bosc
i molsa a les soques!
Ruixa el son pesant
i espès de les roques!

Fes-te herbei sonor
a les pletes closes
i pica l'ardor
grisa de les lloses!

Oh el cel que es consum
i gràvid davalla!
Oh blava muralla!
Oh pluja de llum!

INVOCACIÓ A LA DONA PLUJA

Ara, forats de pluja, ara
- petites gotes dolçes
de cel que cauen
que allà a l'altre costat
cauen de cel.

Desparja la roca
a les muntanyes
For-te oli de llum,
i remor d'espelles.

For-tulla al bosc
i mola a les roques
Huira el son pesant
i capes de les roques

For-te horbet anoy
a les ptes closes
i pic l'ardor
gris de les llors

Ho dia l'arribada
de la tardor,
I aquest nice vespre,
tebi, que em seculs
i el bleix, tan encis.

EL VESPRE ARRIBA AL CAMP

El vespre arriba al camp
i, ben prest, el despulla
de sons i pensaments.
La vinya perd son or i sa verdor la fulla.

Aus de fosca s'aturen, vacil·lant,
i vagareja la riera
amb aigua febrosenca que no espera,
tota joiosa de saber-se cant.

Oh el cel que es consumeix
i gràvid davallat;
Oh blava marallat
Oh pluja de llum!

A LES ENVISTES DE POBLAT

Ja som a poblat.
Ho diu la volada
del pardal beat;
i aquella ajaçada
rojoj d'un teulat;
i la veu plorosa
d'una campanada;
i la lleganyosa
finestra que bat.

Presonera ho diu
la trista perdiu;
i l'estès llençol
que, blanc, es bressola;
i el gris torterol
d'una fumerola;
l'olor que se'n vola
del dinar que es cou.

**Ho diu l'enrenou
de la senderola;
i aquest aire espès,
tebi, que ens acull;
i el bleix, tan encès,
del trull.**

Avui el fred
de blanc
Deu
l'ou i l'ort.

El canut estret,
de joia,
El vent dalt,
i l'esperança.

Deu
pura l'olor
del romaní
i l'esperança.

Ensen la blanca
l'oca volant
l'ocella grisa i blanca,
l'ou i l'ort.

ALBA AL DEFORA

Alba al defora.
El sol és fred.
Es lleven d'hora
l'om i l'avet.
El camí estret,
de joia, gira.
El vent delira
i l'escomet.

De bon matí
punxa l'olor
del romaní
i del timó.
S'encén la branca.
Passa volant
l'ocella grisa i blanca,
fent resplendor de cant.

DEU CAURE NEU EN ALGUN LLOC

Avui el fred
de blanc ens pinta la paret.

Deu caure neu en algun lloc.

Fa un llarg xiulet
d'ocell el foc.

La flama creix. No triga
a treure arestes com l'espiga.

Deu caure neu en algun lloc,
silent i lassa,
colgant, a poc a poc,
el rastre tebi encar de cada passa.

SERRA AMUNT

Serra amunt, les pedres,
van tornant-se blaves,
i alats els timons
de morades flaires.
L'estany vessa cel,
vibrant de volades.
Se senten remors
de fonts que s'amaguen.
Rengleres d'avets,
amb aguda passa,
escalen els cims
coronats de tarda.
En ser a dalt de tot
hi ha una joia d'aire
i sons que perduren
d'apagades flautes.

Passa volant
l'ocella gris i blanca,
fent resplendir de riu.

COLORS DE LES ESTACIONS DE L'ANY

A la tardor, els arbres ja són al·ligats i migjornals
se'ns abren els rams i l'any s'acaba amb
provelts de cançons.

**Primavera, ara ens véns d'hores gebrades
i encetes els camins de la verdor.
S'il·luminen les llunes apagades
i els cels de la fredor.**

**Són els ulls de les noies, violetes.
S'alcen bels transparents dins de les pletes
i apunta, als arbres, la joia del tany.
Els horitzons aboquen orenetes.**

S'atardèn al llum de les estrelles, adirte nix
Oh dies fants! Oh pagelles llum!

L'aigua s'infla a la cala.

Sona, a l'hort, el carrau
de la cigala.

Encès, el verd s'adorm feixuc.

No es mou la branca ni la fulla
i s'arrossega, lentament, un cuc.

Tija de llum, l'espiga es va daurant
i esguarden, als estanys, les aigües calmes.

Pels camins hi ha polsina sedejant
i el sol davalla amb palmes.

Del riu arriba, ardent, el brum.

Oh dies lents! Oh pegallosa llum!

RECORDANÇA D'UN III VELLA FUSTERIA

A la tardor, trèmuls i fins,
se'ns obren els camins,
proveïts de remors
diluïdes, d'esparses llüissors.

Es tenyeixen els cels de color de raïm,
i l'aire és degotim
de la fruita sucosa, ja madura.

Les hores arrepleguen el caliu
que, fumejant, perdura
de l'esvanit estiu;
s'arruguen a pleret.

S'atarden al llindar vibrant del fred.

IV

Les hores de color de cap al tard,
amb camins on la neu és pols de fred,
malden desabrigades. Un esbart
d'ocells esbulla
un esplet
de blancor.

El dia ens encomana el seu tremor.
Al bosc, la neu és erta fulla.

Del riu
Oh dies lenis! Oh paglions!

RECORDANÇA D'UNA VELLA FUSTERIA

Amb so de tic-tac
de rellotge vell,
els claus de les hores
clavava el martell.

La cola era, al pot,
sol fos. El ribot
mossegava fusta
que, ronca, es planyia.

Una olor de bosc
n'eixia.

Una olor de bosc
plorós de reïna.

AIRE DE CARA AL CEL NOCTURN

Les hores de color de cap al tard,
sub ca **De cara al cel nocturn,**
maiden **el pensament errant**
d'ocell **per càlides estrelles,**
un espla **a poc a poc, es va ensonyant**
de blau **i diluint-se amb elles.**

El dia ens encomanava
Al boss, la neu es planyia

Un oler de boss
a'cizia

Un oler de boss
plords de rina

ACORDIÓ

Cels i primaveres
recites de cor.

Descabdelles cintes
de maragda i d'or.

Disperses retalls
petits d'harmonia.

Fes brillar els miralls
virolats del dia.

Volen oronells
amb els cascavells
de ta melangia.

RELOTGE VESTIT D'ACER I D'OR

Si no comptem les hores, prou les cantes
tu, las de tantes
passes i que bategues sense cor,
vestit d'acer i d'or.

Oh, reposa!
Para del temps la font,
deixa que els ulls es tanquin en la llangor del son,
que és ja nit closa.

EL RELLOTGE DE CA LA CIUTAT

De mitjàs del dia el temps s'afirma i s'afirma
s'afirma, amb s'afirma i s'afirma i s'afirma
al repòs de les intencions i s'afirma i s'afirma

Si un matí corgelat
Cal el rellotge s'entela de boirina,
sentim que un sol cobert camina
i que canta les hores d'amagat.

II

Els jorns d'estiu, quan de sobte s'atura,
Si no un pes d'angoixa dintre l'aire sura,
I va volant per la placeta,
Esmaperduda, l'oreneta.

Oh, reposa! Jugant b'avorit sol aïçó sup i
Para del temps la fuit,
deixa que els ulls se tanquin en la llangor del son,
que és ja nit closa.

III

**De nit les hores desvetllades
sonen amb compte, com si fossin fetes
al repòs de les ànimes cansades.**

**Caminen de puntetes,
mes desperten la llum de les albares.**

ENTERRAMENT A MUNTANYA

Heu deixat el mort tot sol,
amb son vestit de les festes.

Hi ha neu d'enyor a muntanya.
La boira hi rosta les crestes.

Quan, al mas vostre, el jorn cau,
tanqueu el recapte amb clau,
i barreu, d'esma, la porta,
car, de fora estant, l'empeny
una ombra que la nit porta.

VILA VELLA DE TOSSA

PARAULES

**T'ha foradat ací i allà la lluna.
Un blau tot innocent s'aboca als esvorancs.
Miques de llum podrida entre la runa!
Cases amb crostes de sol ros als flancs!**

Beneixit sigui el que
i el foc a terra que
amb un llum que

Beneixit sigui el que
quan el jure a terra,
i aquell instant que
de nit, el somni clar.

Beneixit sigui el que

que
i aquell instant que
de nit, el somni clar.

**VERDAGUER, COLLINT MÀGIQUES
PARAULES**

**Collíreu, com espígol, la paraula
on s'emmirallen bosc i cel,
plena de so de faula
i de sentor de rel.**

Quan, al nas vostre, el jorn can,
tanqueu el recapio amb clan,
i l'arren, d'arren, la porta,
car, de fora estant, l'empeny
una ombra que la salt porta.

BENEÏDA SIGUI TOTA COSA

Que beneïda sigui la gota de pluja
al palmell de la mà,
i la blava palmera d'aquest cel que ens sopluga.

Beneït sigui el pa, **LES CANçons**
i el foc a terra que ens estima,
amb sa llum que pel rostre i les mans regalima.

Beneït sigui el sol que ens espera al llindar,
quan el jorn s'inicia,
i aquell instant que atia,
de nit, el somni clar.

Beneït sigui el caminal que es perd
tan lluminós, tan verd,
i el fontinyol que sens parar es prodiga,
i el moment bo que triga
d'arribar
i perllonga el bell flam de l'esperar.

EL COIC ES CULL DE BON MATÍ

El goig se cull de bon matí
com el timó i el ruscó.
Bada's com la magrana,
Blaveja al plà.

Es ha **LES CANÇONS**

Als cims de riu,
tot mall de sereni,
davant de l'or primer del dia.

EL GOIG ES CULL DE BON MATÍ

El goig es cull de bon matí
com el timó i el romaní.
Bada's com la magrana.
Blaveja al pi.
Es beu com aigua de fontana.
Als cims es cria,
tot moll de serení,
daurat de l'or primer del dia.

LA NOIA DE CLAROR

Camina alta i bella.
S'esbadella
la portella
d'un verger.
Canta un gall; s'esgargamella
a dalt de tot del cloquer.
Va encenent-se una campana.
La magrana
sagna al cor del magraner.

Oh la rara formosor
de la noia de claror,
feta de so de campana,
de cant de gall de cloquer,
d'encís sobtat de verger
i de rojor de magrana!

VERD DE FULLA, VERD DE PRADA

Mires amb uns ulls tan verds
i és tan verda ta mirada!
(Verd de fulla, verd de prada).
Mires amb uns ulls tan verds!

Amb mots àgils i diserts
interroga ta mirada.
(Verd de fulla, verd de prada).
Mires amb uns ulls tan gerds!

Camins plàcids, camins verds,
els camins de ta mirada!
(Verd de fulla, verd de prada).
Mires amb ulls tan desperts!

ADARTE JOIA AL CARRER

Onegen, al vell carrer,
banderes de primavera.
Té gust tendre de cirera
aquest aire matiner.

La joia que arreu esclata
amb una fulgor d'escata,
ens pren, talment un esquer.

Al carrer,
hi raja una font encesa,
i ens hi enlluerna una estesa
de sons daurats de cloquer.

Si a la terra ríbia
el bell somni arriba,
vedessa i als placs del seu foc.

NOVA CANÇÓ DE BRESSOL

Hauràs son de pi
i son de fontana.

A punt de dormir DE L'ALBA
s'acluca el robí
de la flor boscana.

Pren la via dreta! DE LA NIT
Els anyells del son
entren a la pleta.

Rera el sol que es pon
té el cel llis del son
color d'oreneta.

I calla el rellotge:
al teu pit allotja
l'ocell del seu toc!

**Si a la teva riba
el bell somni arriba,
redossa't als plects del seu foc.**

NOVA EDICIÓ DE BRIBOL

Quand, al vol de l'àngel,
banderes de primors i
Té gust i gust de mir,
A punt de tornar-se'n
s'acusa el robí

La joia que s'ha de
amb una fulgor d'ocell,
ens pren, i sempre
els auralls del son

Al carrer, a la plaça,
hi raja una font, i
Hi ha el vent que
de color d'or

I calla el colibrí
al teu pit allò
l'ocell del seu foc

LA CRIDA DE L'ALBA

I

DE LA NIT

... *But at my back I always hear
Time's wingèd chariot hurrying near...*

ANDREW MARVELL

¿ Som herbes, pativer,
de la dies pastura ?

¿ Som algua insegura
d'un pobre regat ?

Ens crea la feula ?

¿ Som l'eco darrer
d'alguna paraula
que hom no sap d'on ve ?

... that at my best I always feel
This's a night of quiet beauty now...

Answer: Always

SOTA EL SOT DE LA FUAULA **SOM HERBA, POTSER**

**¿ Som herba, potser,
dels dies pastura ?**

**¿ Som aigua insegura
d'un pobre reguer ?**

Ens crea la faula ?

**¿ Som l'eco darrer
d'alguna paraula
que hom no sap d'on ve ?**

SOTA EL SOSTRE BAIX DEL CEL DE PLUJA

Duent a coll
uns flocs de cel tot moll,
amb l'esperit
regalimant,
i amb lassitud de nit,
pugem pel senderó, callant, callant.

L'aigua que cau rosega l'arbrissó
i llepa nostra mà.

Dins el sarró
s'esquerda, moll, el pa.

Ens pesa el sostre baix del cel.
S'enfonsa el pas com una arrel.
La pluja ens va corbant
i, com ara l'espai, ens anem escolant.

Pugem pel senderó, callant, callant.

ESGARRIAT

Sols l'eco del meu pas m'és companyia,
enmig d'aquest paratge que hom diria
irreal.

Tot esdevé alat i vaporós.
Escapa a la mirada el cimadal,
i el mar, tot lluminós,
és llunyania.

En aquesta hora resplendent,
ni un senderó, ni un riu, ni un nuvolet em guia,
i desesmada es perd la passa.
Sento la inútil claredat del dia.

SOTA NIT D'ESTELS ENVERMELLIDA PLUJA

**Ara et vaig contemplant amb les mans juntes,
oh nit, d'estels envermellida!
Oh esguard que vers el cel, amb afany, mantes!
quina llum t'enlluerna, quina alta veu et crida?**

L'aigua que cau rugeix l'arbrissal,
i l'herba nostra mà.

En aquesta hora resplendent,
ni un senyal, ni un riu, ni un riu,
i desarmada es perd la llum.

Seu la inútil clau del dia,
Ens pesa el nostre llit del cel,
S'enfonsa el pas com un cel,
La pluja ens va corbant
i, com ara l'espai, ens anem escolant.

Pugem pel senderó, callent, callant.

TURONS DE SOLITUD

S'arrosseguen les hores; els camins
abasten els confins
de la tarda deserta,
i la blavor del cel és tota oberta
sobre el paratge
eixut;
resten, per tot, senyals de romiatge.
Ens envolten turons de solitud.

La terra que veu la llum
i l'ombra que el cel veu
i que l'ombra en trepitja?

Hi ha tot el llarg de la terra
una ombra que m'abraça
i un llum que m'acorda.

NI COMPANYONS DE RUTA

Al cor de la tarda ardent,
crida una veu. No és el vent,
ni fressa de cap torrent,
ni angoixa de l'ocellada.
És una veu emboirada
dintre l'aire transparent.

¿ Què vol donar-me entenent
la passa que ara m'encalça,
i l'empenta que el cos sent
i que l'ànima em traspalsca ?

Hi ha tot al llarg de la ruta
una ombra que m'abassega
i un ull tenaç que m'escruta.

S'ESTOVA EL SÒL DEL MEU INTIM DESERT

He begut a la font. Al meu entorn,
de cop i volta, veig que el jorn,
suara emmesteït i tot blanc de polsina,
es torna gerd i s'il·lumina.

S'estova el sòl del meu íntim desert.
Ara el matí, de banda a banda obert,
és blau com l'aigua i com l'herba verd.

FULGUREN LLUMS OBSCURES

Fulguren llums obscures
en la prada del son,
i s'hi ablaneixen pedres dures.
Un sol boirós s'hi pon.

Ens enfonsem en la buidor
com si una mà ens deixés.
Sentim que el llit, de sobte,
va esdevenint un bres.

Hi ha tot al llarg de la nit
una ombra que m'abassega
i un ull tenaç que m'escriu.

EL RETRAT DE LA PADRINA PARLA

Escolta tu, argila del meu tros,
si la mort, tan boirosa, m'ha allunyada,
recer jo em sento encar en mon repòs,
mal que jo et sembli claredat glaçada.

INSOMNI

Papallons de foscó al volt de la xinxeta!
Petit, boirós soroll
de l'aigua que degota allà a l'aixeta!

Corrua d'ombres encongides,
rondant, mig despullades, mig vestides!

Lluor profunda, entelada,
dels miralls!
Foc negre d'encenalls!

Oh pensament que culls
pansides roses de tenebra!

Hora magra, sens ulls!

FRUIT MATINAL OFERT EN CADA BRANCA

Fruit matinal ofert en cada branca!
Blavors del cel, tan altes, en repòs!
Espai que enmig de murs de llum em tanca!
Ai, heu-me ací de l'hora clara espòs!

PLANYEU LA HUMANA FAÇ

Planyeu la humana faç
que el verm de la recança es va menjant
i l'esguard que interroga bo i perdut,
i el front que, a poc a poc, es va ombrejant,
i els ulls que celen llàgrimes roents,
i els rulls de noia, tan amats dels vents,
moridors com l'espiga;
i la seva rialla
– o cirera picada que tan gerda es prodiga! –

Planyeu la faç que calla.

LA TÈNUE LLUÏSSOR

Fes via, hivern, que espero hores serenes,
plega tes veles de pluja i boiram.
Veuré altra volta desvetllar-se el camp?

Ara comença a penes
a clivellar-se la gelor,
mes del cloquer, on s'esbatana
el cor trement de la campana,
ja ens arriba una tènue lluïssor.

EL POETA INGENU

Creu que, al paper, sempre que escriu,
s'hi va escorrent un filet viu
de llum diamantina.
Llavors a si mateix es diu:
heus ací que ma joia ja camina.

Planyeu la faç que calla.

BONANÇA

Oh, sentir l'aire tebi a flor de pell,
i dintre el pit una frescor de saba,
i veure espurnejar cada arbricell
i adonar-se que el fred, lentament, se'ns desclava,
i que ara tot és a l'abast
dels ulls, del cor; que el dia folga;
que minva el llast
de la recança; que el cel és vast;
que la grisor de l'hora es colga;
que ressuscita el sol;
que travessant l'espai, un oronell
porta un brot d'oratjol!

SE N'ANAREN LES VELLES PRIMAVERES

Se n'anaren les velles primaveres;
s'arrencaren del sòl amb les arrels,
enduent-se les punxes dels anhels,
deixant fosques i eixutes les senderes.

CONVALESCÈNCIA

Es daura l'hora, lentament,
però és encara trencadissa.
Es desentela el pensament.

Al bat del sol trem la palpebra.
Eixint de boscos de tenebra,
sento com un desvetllament.

CANT DELS MAJORS

Anem a les palpentès. Perdurem sense pa.
I som a cada sostre
el fum dens del fogar.

Caminem sense rostre,
oblidats pels racons;
fem estades als ulls dels vells moixons.

Dormim al fons
dels caixabanes
i som grocs i som blancs.

És de tenebra el nostre esguard
i som la mà calenta a les espatlles vostres
i les passes del tard.

EL FRED DE LA MORT

La mort, oh traspassats!, us purifica.
Oh àngels enterrats i de gest franc,
somrient una mica!
Oh llarg somriure blanc!

Oh el fred dens de la mort que ara us abrigo,
després del foc del viure cada jorn!
Oh la pols que revola al vostre entorn!
que és terra esmicolada de fatiga.

La passa dels vivents,
camí de l'hora obscura,
esberla el gran silenci, amb ecos lents.
Aixequen els xiprers llur blavor dura.

De cel ungida és cada llosa.
Oh morts,
abandonats del sol, oblidats de la rosa!

EL FIED DE LA MORT
CAST DELS MAJORS

La mort, oh transparent, us perdur.
Oh angelicament de gest d'àngel a terra
s'ombrant una mica   l'ortoc a nos
Oh llarg somriure plangentol sob nos i la

Oh el fied de la mort, que nos somriem
després del foc del vint-cinquè segles
Oh la pau que rebolala vostra pau i nos
que és terra comolada de fatiga.

Bermin al fied
La pau dels vivents   somriem sob
cani de l'hor obacantol nos i nos nos
espera el gran silenci, amb vos fied.
Aixequen els braços i s'obren els braços
vostros collats sob a terra sob nos
De col angida és cada llorol sob nos
Oh mort,
abandonata del sol, oblidada de la terra

TAULA

CÒMRE D'ÀNGUA I CANTA

	Pàgina
Primeres vides de la vila	5
Segona vila	11
Antiga vila de l'Alqueria	15
El vicari de November	17
El vicari de Sant d'Alonso	18
Alqueria vella de vida nova	21
El vicari	25
El vicari vella	26
El vicari vella	27
El vicari vella	28
El vicari vella	29
El vicari vella	30
El vicari vella	31
El vicari vella	32
El vicari vella	33
El vicari vella	34

PLANNING IN THE FUTURE
THE FUTURE OF THE FUTURE

The first and most important of the questions
concerning the future of the future is
whether we should plan for the future at all.
The first answer is that we should.

TALIA

The second question is whether we should
plan for the future in a particular way.
The answer is that we should plan for the
future in a way that is consistent with
the values and principles that we hold dear.
This means that we should plan for the
future in a way that is consistent with
the values and principles that we hold dear.
This means that we should plan for the
future in a way that is consistent with
the values and principles that we hold dear.
This means that we should plan for the
future in a way that is consistent with
the values and principles that we hold dear.

TAULA

CORRE L'AIGUA I CANTA

	<u>Pàgina</u>
Neixen els jorns amb ulls d'infant	9
Vent irat	10
Ací, per l'abrupta via	11
Nit clara de Novembre	12
Cel fresc de cant d'alosa	13
Arbre robust de vida lenta	14
Plovisqueig	15
Camí solitari	16
El bosc màgic	17
Cel novell	18
Ocells del matí	19
Au nocturna	20
L'herba	21
Fi de tarda	22
Boira del vell carreró	23
Magnòlia	24

	<u>Pàgina</u>
La riuada	25
Racó de muntanya	26
El foc —mata vermella—	27
Formigues	28
Invocació a la bona pluja	29
El vespre arriba al camp	31
A les envistes de poblat	32
Alba al defora	34
Deu caure neu en algun lloc	35
Serra amunt	36
Colors de les estacions de l'any	37
Recordança d'una vella fusteria	41
De cara al cel nocturn	42
Acordiό	43
Rellotge vestit d'acer i d'or	44
El rellotge de Ca la Ciutat	45
Enterrament a muntanya	48
Vila vella de Tossa	49
Verdaguer, collint màgiques paraules	50
Beneïda sigui tota cosa	51

II

LES CANÇONS

El goig es cull de bon matí	55
La noia de claror	56

	<u>Pàgina</u>
Verd de fulla, verd de prada	57
Joia al carrer	58
Nova cançó de bressol	59

III

LA CRIDA DE L'ALBA I DE LA NIT

Som herba potser	65
Sota el sostre baix del cel de pluja	66
Esgarriat	67
Nit d'estels envermellida	68
Turons de solitud	69
Companyons de ruta	70
S'estova el sòl del meu íntim desert	71
Fulguren llums obscures	72
El retrat de la padrina parla	73
Insomni	74
Fruit matinal ofert en cada branca	75
Planyeu la humana faç	76
La tènue lluïssor	77
El poeta ingenu	78
Bonança	79
Se n'anaren les velles primaveres	80
Convalescència	81
Cant dels majors	82
El fred de la mort	83

El món de la guerra	1
El món de la pau	2
El món de la revolució	3
El món de la cultura	4
El món de la ciència	5
El món de la religió	6
El món de la política	7
El món de la literatura	8
El món de la música	9
El món de l'art	10
El món de la filosofia	11
El món de la psicologia	12
El món de la sociologia	13
El món de l'economia	14
El món de la història	15
El món de la geografia	16
El món de la biologia	17
El món de la química	18
El món de la física	19
El món de la matemàtica	20
El món de la medicina	21
El món de la veterinària	22
El món de la veterinària	23
El món de la veterinària	24
El món de la veterinària	25
El món de la veterinària	26
El món de la veterinària	27
El món de la veterinària	28
El món de la veterinària	29
El món de la veterinària	30
El món de la veterinària	31
El món de la veterinària	32
El món de la veterinària	33
El món de la veterinària	34
El món de la veterinària	35
El món de la veterinària	36
El món de la veterinària	37
El món de la veterinària	38
El món de la veterinària	39
El món de la veterinària	40
El món de la veterinària	41
El món de la veterinària	42
El món de la veterinària	43
El món de la veterinària	44
El món de la veterinària	45
El món de la veterinària	46
El món de la veterinària	47
El món de la veterinària	48
El món de la veterinària	49
El món de la veterinària	50
El món de la veterinària	51
El món de la veterinària	52
El món de la veterinària	53
El món de la veterinària	54
El món de la veterinària	55
El món de la veterinària	56
El món de la veterinària	57
El món de la veterinària	58
El món de la veterinària	59
El món de la veterinària	60
El món de la veterinària	61
El món de la veterinària	62
El món de la veterinària	63
El món de la veterinària	64
El món de la veterinària	65
El món de la veterinària	66
El món de la veterinària	67
El món de la veterinària	68
El món de la veterinària	69
El món de la veterinària	70
El món de la veterinària	71
El món de la veterinària	72
El món de la veterinària	73
El món de la veterinària	74
El món de la veterinària	75
El món de la veterinària	76
El món de la veterinària	77
El món de la veterinària	78
El món de la veterinària	79
El món de la veterinària	80
El món de la veterinària	81
El món de la veterinària	82
El món de la veterinària	83
El món de la veterinària	84
El món de la veterinària	85
El món de la veterinària	86
El món de la veterinària	87
El món de la veterinària	88
El món de la veterinària	89
El món de la veterinària	90
El món de la veterinària	91
El món de la veterinària	92
El món de la veterinària	93
El món de la veterinària	94
El món de la veterinària	95
El món de la veterinària	96
El món de la veterinària	97
El món de la veterinària	98
El món de la veterinària	99
El món de la veterinària	100

DEL MATEIX AUTOR

POESIA

- Damassos al sol* (1924) - Esgotat
La tarda oberta (1927) - Esgotat
Hostal de núvols (1931) - Esgotat
Els fanals del meu sant (1935) - Esgotat
Rosada i celística (1949)
Pluges a l'erm (1953)
L'escalf del graner (1955)
Obra poètica - 1924/55 (1955)
Fauna i Flora (amb il·lustracions de Xavier Valls) - (1959)
Fonts de lluna (1960)

AQUEST LLIBRE DE POESIES
«LA CÀBIA DE LA FAULA»,
DE JAUME AGELET I GARRIGA,
S'HA ACABAT D'ESTAMPAR A
LLEIDA, ALS OBRADORS
«A. G. ILERDA» - P. GUIMET,
EL 16 DE DESEMBRE DE 1964

BC Biblioteca de Catalunya

Adq. D-IEC-BRØ

CS. 1001086577

Top. 1999-8

12112

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001086577

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

BC 21

75 ptes.